

आग्नेयं च सोम्यं इति, चत्वारिंश वेदव्रतानि गोदानं प्र
 क्रेशान् १ इति द्वादश, पूर्वाचतस्र इत्यु मयेषु षोडशत्वम् ।
 “सूर्यादकञ्च सुरवे दत्त्वा मन्त्र मन्त्र ऊपेत् । नभो
 हिरण्यगर्भाय विश्वगर्भाय ते नमः । चराचरस्य जगतो
 षट्शतताय वै नमः । मन्त्रोऽयं जनिताः पूर्वं मर्त्यधर्मो-
 द्विजोत्तमः । तद्गर्भसम्भवादिषु दिव्यदेहो भवास्यहम् ।
 चतुर्भिः कलशैर्भूयस्ततस्ते इजजुङ्गवाः । ज्ञानं कुर्युः
 प्रसन्नाश्च सर्वाभरणभूषिताः” । कलशैः कुण्डसमीप-
 स्थितैरेव, ज्ञानं कुण्डसंज्ञानस्त्विति शेषः “देवस्यत्वेति
 मन्त्रेण स्थितस्य कानक्षाद्यने । अद्य जातस्य तेऽङ्गानि
 अग्निप्रेक्ष्यामहे वयम् । दिव्येनानेन वपुषा चिरञ्जीव
 सुखीभव । ततो हिरण्यगर्भं तं तेभ्यो दद्याद्विचक्षणः” ।

हिरण्यनाभ पुं० हिरण्यं नामौ यस्य अक्षमना० । सैनिक-
 पर्वते हेमच० ।

हिरण्यय हिरण्यस्य विकारः तदात्मकं वा मयट् वेदे निपा-
 नात् मलोपः । हिरण्यप्रात्मके रक्षर्वविकारे च “हिर-
 ण्येन सविता रधेना” यजु० । ४३५० सूर्यमन्त्रः “अथ
 य एष हिरण्यप्रयः पुरुषो दशप्रते” छान्दो० ७० ।

हिरण्यरेतस् पुं० हिरण्यं रेतो यस्य । १७३ औ रचितक-
 वृत्ते च अमरः । अग्निरेतस्य ह्ये दशप्रम् । ३४५
 मेदि० ४ अर्कवृत्ते प्रथिमे जटा० ।

वङ्गसत्त्वामकारणं यथा “यस्मीतं वीतिहोत्रेण वीर्यं
 त्यक्तं पिनाकिना । तेनाक्रान्तोऽभवत् ब्रह्मणु । मन्तेजा
 कृतामनः” । “कृतामनोऽपि च भयाद् यत्न तत्र परि-
 स्मभन् । पञ्च वर्षसहस्राणि ह्यध्यासो ह्यधुमुक् ततः ।
 सांकेतस्थीनि रक्तानि भेदोमञ्जत्वचक्षुषा । रोसांश्च
 चाक्षिकेशाद्याः सर्वे जाता हिरण्यमयाः । हिरण्यप्र-
 रेतो लोकेऽस्मिन् विख्यातः पावकस्ततः” वासनपु० ५४७० ।

हिरण्यवर्णी स्त्री हिरण्यखेववर्णी यस्याः । १ नदीभेदे हेमच०
 २ हेमखेववर्णयुते त्रि० “हिरण्यवर्णी हिरण्योस्” औस्र०

हिरण्यवाह(हु) हिरण्यं वाहयति प्रापयति भक्तान्
 हिरण्यवर्णी वाहयति वा यज्ज । १ महादेवे शशोष्णे
 नटभेदे च अमरः ।

हिरण्यव्य पुं० कथप्रस्य पुल्ले दैत्यभेदे । हिरण्यप्रकशिपुसक्रे
 दशप्रम् । स च वराहकूपेण विष्णुना हृतः । “हतो
 हिरण्यप्रकशिपुः हरिणा सिंहकृपिणा । हिरण्यप्राप्तो
 धरं द्वारे बिभ्रता शौकरं वपुः” भाग० ७ । १५० ।

हिरण्यार्थं पुं० हिरण्यनिर्मितोऽम्बः । तुखादिषोडशमहा-

दानमध्ये दानार्थं स्वर्णादिना १ कल्पितेऽम्बे २ तद्दाने च ।
 “अथातः संप्रवक्ष्यामि हिरण्यार्थं विधिं परम् । यस्य प्र-
 सादाङ्गु वनमनन्तफलमश्नुते । पुण्यं तिथिमथ साद्य कत्वा
 ब्राह्मणवाचनम् । लोकेषावाहनं कुर्यात् तुखापुरुष-
 दानवत् । ऋत्विग्मन्त्रपसन्मारभूषणाच्छादनादिकम् ।
 स्वल्पेऽप्येकाग्निवत् कुर्याद्धोमवाजिकञ्च बुधः” । अत्रादि-
 शब्देन देशकालवृद्धिप्राद्विशिवादिपूजागुरुः ऋत्विग्वरण-
 मधुपर्कदानवेदिकोपरिचक्रलेखनवितानतोरणपताकाधि-
 वासनादि सत्सपुराणोक्ततुखापुरुषदानविहितं संदृश्यते,
 स्वल्पेऽप्येकाग्निवदिति, व्याख्यातं, “स्याप्येवेदिमध्ये तु
 कृष्णाजिनतिलोपरि” कृष्णाजिननिहितद्रोणपरिमित-
 तिलोपरीति विज्ञेयम् । “कौशेयवस्त्रसंवीतं कारयेद्धो-
 मवाजिनम् । शक्तिस्त्रिपलादूर्द्ध्वं नासहस्रपलाद् बुधः ।
 पादुकोपानहृत्कृत्वा मरारासनभाजनैः । पूर्णकुम्भाच्छको-
 पेत् सान्द्येक्षुफलसंयुतम् । शय्यां सोपस्करान्तद्वेष्टमसार्त्त-
 गृहसंयुतम्” । शयोपस्करा विविधास्तरणोपधानवस्त्र-
 फलपुष्पकुङ्कुमकपूर्वागुरुचन्दनताम्बूलदर्पणकङ्कितिकाचा-
 मरव्यजनासनपददुपहस्यितपात्रासिद्धिकोपानहृद्युगल-
 ताश्चटिकादिजलपातदीपिकावितानादयः । सार्त्तगृह-
 संयुतामिति, उपस्थां हृदस्य” सौवर्णमन्त्रं कुर्यादित्यर्थः ।
 सूर्यलक्षणसुक्तं ब्रह्माण्डदाने “ततः सर्वैर्गर्भ-
 ज्ञानज्ञापितो वेदशङ्खैः । इमसुच्चारयेन्मन्त्रं गृहीत-
 कुतुमाञ्जलिः” । इहापि पूर्वदुरधिवासनं विधाय
 द्वितीयदिवसे पूर्ववत् पुण्याहवाचनादिपूर्णाहृतिपर्यन्तं
 कर्म, गुरुः समापयेत् । अथ सर्वैर्गर्भजलज्ञातः शुक्ला-
 न्वरो यजमानस्तुः प्रदक्षिणोक्तव्य वक्ष्यमाणमन्त्रमुदी-
 रयेत् । “नमस्तु सर्वदेवेश ! वेदाहरणस्य मत् ! वाजिक-
 पेक्ष सासञ्जात् पाहि संचारसागरात् । त्वमेव सप्तधा
 भूत्वा ह्यन्दोहपेथ आस्करम् । वखात् आनयसे लो-
 कानतः पाहि सनातन ! । एवल्लुवायु सुरवे तमस्यं
 विनिवेदयेत् । दत्त्वा पापक्षयाङ्गानोर्लोकमध्येति प्राश्न-
 तम् । गोभिर्विभयतः सर्वान्दत्त्विजस्यभिपूजयेत् । सर्व-
 धान्योपकरणं सुरवे विनिवेदयेत् । सर्वं धन्यादिकं
 दत्त्वा सुस्तीतातैबसेव हि । पुराणस्यवर्षं तद्वत् कार-
 येद्धोजनानादह” । दानवाक्यञ्च पूर्वभदतुसम्भेयम्, अनु-
 क्तदक्षिणेषु सुवर्षं दक्षिणेति, अथाशक्ति सुवर्षदक्षिणा,
 विभवतः स्वविभवात्सारेण सर्वान् सदस्यादीन्दत्त्वञ्च
 गोभिः पूजयेत्, सर्वधान्योपकरणमिति विनियोगात्